

Robert Kvaček

je český historik specializující se na období 19. a 20. století. Mezi jeho přední zájmy patří dějiny diplomacie mezi světovými válkami a v období 2. světové války a kulturní dějiny konce 19. a počátku 20. století.

Robert Kvaček se narodil 5. července 1932 ve vesnici Dvorce u Jičína. Když mu byly čtyři roky, přestěhovala se rodina do Jičína, do čtvrti, které místní říkali Rasovská čtvrť, protože se nachází za kopcem Šibeňák, kde kdysi stávala rasovna i šibenice. Od mládí byl zapáleným sportovcem, vynikajícím tenistou a fotbalistou. V září 1945 přestoupil z jičínské reálky, která se nacházela v budově tzv. Raisova učitelského ústavu v Husově ulici, na jičínské Lepařovo gymnázium do tercie a studium ukončil maturitou v roce 1951, kdy byl přijat na filozofickou fakultu Univerzity Karlovy. Po jejím úspěšném ukončení v roce 1956 se zapojil do vědecké práce a v roce 1967 byl jmenován docentem. Ani jemu se v kritických letech padesátých a sedmdesátých nevyhnuly zákazy. Titul univerzitního profesora mu tak předal až prezident Václav Havel.

Robert Kvaček působil jako profesor na Univerzitě Karlově v Praze, na Technické univerzitě v Liberci a ovlivnil mnoho studentů na dalších vysokých školách. Zároveň pořádal hojně navštěvované přednášky pro veřejnost. Je také několikanásobným nositelem ocenění Cenou Egona Erwina Kische za literaturu faktu. Je členem Česko-slovenské komise historiků, Pekařovy společnosti Českého ráje, Klubu autorů literatury faktu. Podílel se na tvorbě učebnic a ochotně na školách přednáší.

Žije v Jičíně, je ženatý a má jednoho syna.